

У претходних десетак дана двије најјаче странке у Републици Српској одржале су страначке конвенције: 25.априла, у Источном Сарајеву, одржан је *V сабор СНСД*, а 10. маја у Бањој Луци и *Скупштина СДС*

. У оквиру тих догађаја велики број детаља привукао је пажњу јавности – од самог мјеста одржавања, па до кампање која их је пратила.

Ипак двије ствари су без сумње најупечатљивији моменти. Прво, то је процес унутарстраначких избора и, друго, усвајање програмских декларација којима су странке дефинисале циљеве и методе будућег политичког дјеловања. Оба су момента веома интересантна јер дају јасан и недвосмислен увид у радикално различиту природу двије кључне српске странке с ове стране Дрине. На овим тачкама могуће је кристално јасно видјети колико је заправо лажна кампања „сви су исти“, коју је у претходном периоду промовисао Режим, а коју су олако прихватили и неки интелектуални кругови и један дио јавности. У оба случаја очигледно је да су у питању радикално различита поимања политике у цјелини, али такође и непомирљиво различите визије Републике Српске.

Избори

Што се тиче унутарстраначких избора, ствар је сасим јасна: СНСД и Милорад Додик су остали вјерни својој методи култа вође и управљања странком стилем чврсте руке. Стидљиво најављивани наговјештаји неке могуће алтернативе, који су се појављивали непосредно пред Сабор, врло брзо су се показали као илузије. Потенцијални дисиденти поново су пристали да погну главу и прикључе се апсолутној подршци лидеру,

Две декларације, две странке и две политике

Пише: Александар Савановић
субота, 23 мај 2015 10:12

склањајући се под квазиаргумент „демонстрације јединства странке.“ Тиме СНСД јасно показује да нема капацитет, а нити намјеру, градити унутарстраначку алтернативу, и, упркос алармантном стању у држави, странка остаје овисна о вољи и одлукама једног човјека.

У СДС ситуација је управо супротна. Премда актуелни предсједник Младен Босић има респектабилне резултате у консолидацији странке иза себе, на основу којих је без сумње могао унутар странке излобирати ситуацију без опонента, то се ипак није десило и имали смо прилику видјети ријетку сцену на простору РС - праве унутарстраначке изборе. Противкандидат Мићо Мићић није никакав „лажни“ кандидат, чија би кандидатура требала да прибави привид унутарстраначке демократије, већ снажан регионални лидер који годинама успјешно води један од најјачих градских одбора СДС-а.

У том смислу ови СДС избори заиста су подсећали на унутарстраначке изборе у неким великим демократијама. Уколико СДС прође кроз изборни процес без значајнијих турбуленција то ће бити снажна демонстрација не само новог квалитета странке, већ и саме демократије у РС. Мрљу на овај примјер унутарстраначке демократије бацили су само режимски медији који су отворено стали на страну Мићића, вјероватно му тиме наносећи озбиљну штету у самим изборима.

Декларације

Две декларације, две странке и две политике

Пише: Александар Савановић
субота, 23 мај 2015 10:12

Једнако јасну разлику можемо видјети и када су у питању прокламоване програмске оријентације. Упркос катастрофалним резултатима СНСД није у стању да направи заокрет и остаје код стандардних парола које промовише већ готово деценију, при томе чак појачавајући тоналитет. Тако се поново обећава референдум о независности, с невјештим покушајем емоционалног интензивирања путем обећања о року [2018.год.]. Стандардне пароле о „укидању ОХР“, враћању надлежности, те подршка „трећем ентитету“ главни су садржај СНСД декларације.

Но кључна радикализација је увлачење Скупштине РС у антиуставне и антидејтонске покушаје. Став 2 на страни 6 Декларације гласи, ни мање ни више до: „Сматрамо да Народна скупштина РС ... треба донијети одлуке о самоосталности РС као начину остваривања њеног уставноправног положаја у Дејтонској БиХ.

“Тиме се одговорност једне банкротиране политике покушава преbacити са странке на Скупштину, што не само да је скандал првог реда, већ, уколико се догоди, и изразито опасна политичка игра која ће без сумње угрозити сам опстанак РС. Тим актом одговорност за рушење уставног поретка више није на једној странци, већ на највишем политичком тијелу. А дејтонски оквир, који је гарант постојања РС, руши се од стране самих представника РС!

Да ли је у шарлатанству ове СНСД декларације могуће препознати неки систем? Једно од могућих објашњења је Став 3 којим се оспоравају одлуке правосудних органа на нивоу БиХ. С обзиром на то да је СДС формирао власт на нивоу БиХ, те тако у значајној мјери овладао БХ правосудним сектором, а при томе и обећао грађанима РС

Две декларације, две странке и две политике

Пише: Александар Савановић
субота, 23 мај 2015 10:12

беспштедну борбу против криминала и политичке корупције, многи сматрају да је сврха СНСД декларације да откаже послушност правосудном систему државе.

Осим тога, сама Декларација је типичан примјер тактике ванредног стања којом СНСД власт, перманентно продукујући кризе на нерјешивим „великим питањима“, држи РС у некој врсти константног ванредног стања и политичке мобилизације. Фарса с Декларацијом је очигледно спиновање тог типа са два очигледна краткорочна циља. Прво, да се скрене фокус јавности с скандалозних промашаја актуелног Режима, попут допуштања бјекства осуђеног тајкуна Миле Радишића, безбројних сумњивих догађаја попут БОБАР банке, нестанка уговора(!!) о приватизацији Боске, Банке Српске итд.итд.

Нису ријетки они који иду и корак даље и сматрају да је циљ овог политичког авантуризма дијаболичан - да се подизањем тензија и изазивањем чак озбиљнијих (па и оружаних) сукоба прикрију размјере криминала који је почињен у РС. Радикализација политичког дискурса нарочито је опасна имајући у виду да је РС тренутно, с једне стране у дубокој економској кризи, а с друге стране и политички дубоко подијељено друштво између два непомирљива политичка блока. Стога РС нема нити економски капацитет нити потребан ниво политичког јединства за радикалне политичке захвате па је СНСД декларација један политички авантуризам с несагледивим посљедицама. Ако СНСД заиста крене у реализацију ове агенде неминовна посљедица је даљња изолација РС-а и етикета одговорности за застој земље. Минимално.

V Сабор Савеза независних социјалдемората

Источно Сарајево, 25. април 2015. године

ДЕКЛАРАЦИЈА

РЕПУБЛИКА СРПСКА – СЛОБОДНА И САМОСТАЛНА БУДУЊНОСТ И ОДГОВОРНОСТ

Садашњој Босни и Херцеговини мјесто и начин постојања, наметнула је историја, распадом биполарног свијета и властите државе – Југославије. Грађански рат у БиХ подијелио је предратну југословенску републику по националним шавовима и довео до етничке територијализације. Непомирљиви национални ставови о уређењу БиХ, узроковали су трагични сукоб завршен мировним споразумом, уз гаранцију сусједних држава – Србије и Хрватске, те великих сила као свједока потписивања у Паризу 14. децембра 1995. године.

Настајак Републике Српске је био одговор на неуставно растакање Југославије као заједничке државе и намјере бошњачког вођства да свим средствима од БиХ направи државу по мјери само њиховог народа. Легитимни и легални ставови представника српског народа у органима БиХ о могућим рјешењима кризе, одбачени су прегласавањем и кршењем Устава предратне БиХ. Изјава Алије Изетбеговића да ће жртвовати мир у БиХ за независност, била је позив на остварење циљева из Исламске декларације.

Међународноправни статус Републике Српске несумњиво је одређен њеним положајем стране-учеснице у мировним преговорима у Дејтону и стране-потписнице свих анекса међународног уговора познатог као Општи оквирни споразум за мир у БиХ (Дејтонски споразум). Зато је

